

Beste rebel,

Ergens op het einde van de tachtiger jaren was er eens een ingenieur op het Duitse vaste land. Op een zekere morgen in de ijzeren kilte van december stond hij op in de toenmalige West-Duitse republiek. In de Duitse modebladen van dat jaar was de snor hip, dus stond onze ingenieur zijn snor te borstelen, die morgen voor de spiegel. Na een typisch Duits ontbijt stapte hij de deur uit, waar zijn DKW als een trouwe kompaan hem opwachtte bij de oprit. De rit naar het idyllische Eberberg nam een goed half uur in beslag maar gelukkig speelde de Deutsche Rundfunken die morgen de meest actuele hits: BeeGees, Pet Shop Boys en Matthias Reim passeerden de revue.

Enigszins goedgeluimd stapte onze ingenieur uit zijn DKW aan de parking van Empacher Bootswerft in Eberbach. Hij neuriede nog even een nummer uit de plaat Graceland van Paul Simon die de popcharts aanvoerde, een verjaardagcadeautje van zijn vrouw. Reeds aangekomen in het wonder van de wereldwijde roei industrie, in de fabriek van Empacher, sprong er bij het doornemen van de post één zonderlinge brief uit. In een kinderlijk geschrift stond het adres van de Duitse fabriek geschreven. Bij het open slaan van de brief riep hij luid: "Aus Belgien!!" uit. Vol verbazing kwam de technische staf van Empacher Bootswerf, het krappe kantoor binnengestormd. Omdat de brief in een wel erg vreemd dialect geschreven was van de machtige Duitse taal, werd ook de expert Ruderdeutsch erbij gehaald. De brief was in een ware Ronald Jansiaanse stijl opgesteld: "Wir hebben notig ein boot und dass sou ein grossen boot moessen sein wo wir mit acht in kunnen fahren, aber nicht so schnell dass unsere trainer die mannschaft nog folgen kann mit seinen Otto. Also mag dass sein TOP Ruderboot, TOP für der trainer und TOP für die reste von die bote." Maanden later werd de brief volledig vertaald en werd de afzender, weergegeven als Vloamsche Ruder Liga in de brief, geïdentificeerd. In Duitsland werd een nieuw geheim wapen gecreëerd dat de roeiwereld met verstomming zou doen slaan: een boot die generaties roeiers zou overleven.

In het voorjaar van '88 rolde het eindproduct van de band uit de Bootswerft. Niet veel later belande deze boot in een club aan de Gentse binnenwateren. De boot werd ondergebracht bij onze vrienden van de Sport. Al snel werd de boot Patricia gedoopt. Historisch onderzoek moet nog uitwijzen naar welke Patricia zij genoemd werd. De hypothese gaat dat Patricia in combinatie met de gele, kaasachtige kleur van de boot zou wijzen op een adoratie van een pin-up van weleer: Patricia Kaas. Het verschil tussen beide Patricia's is dat Patricia Kaas anno 2013 minder doorzakt als ze op portanezen gaat liggen.

Ondertussen aan de Vissersdijk...

Niet toevallig in het jaar 1988 werd Ronny De Cocker lid van onze club. De zwart witte club werd in het geboortjaar van Patricia verrijkt met Ronny, die we allemaal kennen als voorzitter van onze burens, VVR en doorgewinterd lange-afstandsloper. Ronny maakte, vele jaren voor Patricia, de transfer van blauw naar zwart. Vandaag vieren we zijn vijfentwintigste jaar in onze roeivereniging.

In 1988 lijkt het ons ook eens leuk om te focussen op de toppers die heden ten dage de bemanning van onze U-Boot vormen. Kristof en Hannes, de oudste jongens in de boot, hadden hun gevecht met de zindelijkheid net gewonnen. Beide kakbroekjes stonden aan het begin van hun nog prille educatieve loopbaan. Gilles, Pieter en Kwinten zetten de eerste stapjes en ondertussen was het fenomeen dat Arthur Van Camp heet reeds verwekt. Jonas DC vergezelde enkele maanden zijn collega's op deze aardkloot. Van vier andere

deugnieten was er nog geen sprake: Jonas Thierens, Arne Vanderdelen, Frederick Tyson en Nikolaas Zeghers. Om het in een boutade uit te drukken: noch mossel, noch vis.

Onze boot Patricia doorstond de tand des tijds en overwon vele legendes die de internationale wateren onveilig maakten: in 1992 ging onze eigenste Jaak naar Barcelona met Luc Goiris. Resultaat was een mooie vijfde plaats. De eerste Olympische missie van Jaak werd wegens succes verlengd. In 1996 vertegenwoordigde Jaak opnieuw onze nationale driekleur, ditmaal op Amerikaanse bodem in Atlanta. Jaak werd er in de twee zonder stuurman achtste, opnieuw met compagnon de route Luc Goiris.

Onze club kende nog vele internationale successen alvorens oude, dikke Patricia op onze club toekwam. Hoogtepunt was de tweede plaats van Kristof Dekeyser in de vier met lichte pikken in Japan. Terwijl onze Kristof big in Japan was, kwam de oude dame in majesteit toe op onze club. De boot werd op de kop getikt op een openbare veiling van de Vlaamse Roeiliga. Het gerucht gaat dat Frans Claes in hoogsteigen persoon de onderhandelingen kwam voeren in naam van de Koninklijke uit Brugge. Frans vergat echter zijn oorapparaat aan te zetten, waardoor hij het hele gebeuren miste. Nadat Patricia aan haar nieuwe eigenaars werd toegekend schakelde Frans in. Bedankt Frans, zonder u was Patricia hier nooit geraakt.

In haar eerste jaar op de club werd onze U-Boot Patricia, ondertussen omgedoopt tot Voorzitter Frans De Beule, op internationale vredesmissie gestuurd. In Groningen op de Coupe de la Jeunesse roeide hij, Frans, naar een derde plaats. Niet toevallig maakten drie Rebels deel uit van deze boot: Arthur, Gilles en Nikolaas waren de gangmakers.

Later dat jaar, luttele maanden nadat Patricia Frans geworden was, roeiden de Juniors naar de eerste titel sinds mensenheugenis. Het moment waarin die roeier van de concurrentie zich omdraaide en 'Roeien Klootzakken!', riep, net voor het overschrijden van de finish, blijft in het collectieve geheugen van veel Rebels gegrift. Na het Kampioenschap van 2006 ging Frans de kliniek van Jef Hoeibergs binnen voor een complete make-over. Een facelift later kwam Voorzitter Frans De Beule terug als nieuw. De nieuwe couche had das Boot enigszins verzwaard, leniger was hij er wel op geworden.

De club bleef nationale en internationale successen aaneenrijgen. De gouden jaren duurden vijf jaar en de dominantie was voor de tegenstand moordend. Nooit drukte een club zijn stempel op de competitie als zwart en wit tussen 2005 en 2010.

Het was wachten op Roes en Poel voor een nieuwe olympische zending vanuit onze club, twaalf jaar na Tsjoak. Op Chinese bodem schitterde onze roeiclub opnieuw onder de nationale driekleur. Christophe Raes en Bart 'Vuilhaar' Poelvoorde sprintten naar de achtste plaats in de dubbeltwee. Een kleine maand later schitterde Annick op de Europese Kampioenschappen met een tweede plaats. Ook op nationaal vlak was de trend gezet: nooit eerder was de tegenstand zo onmondig bij het aanzien van de zwart-witte vloot.

We herdenken ook enkele mensen waar we met spijt in het hart afscheid van moesten nemen. Eerst ging de peetvader van de Rebels van ons weg. In onze lofzang aan de GRS zouden wij graag ook hulde brengen aan Johan Lenders, voor altijd onder ons. In gedachten horen wij Johan nog steeds fluiten onder de boom in een extravagant herfstgewaad. Niet veel later droegen wij ook de peter van onze achtriem ten grave. Erevoorzitter Frans De Beule zullen wij herdenken als de charismatische persoon die onze club jarenlang vertegenwoordigde als voorzitter. Wij denken ook aan Hugo De Visscher, die jarenlang onze club mee kleur gaf.

In 2010 werden we voor de laatste keer kampioen in de acht met stuurman heren. De fotofinish hoort een mooie plaats te krijgen in ons clubhuis. Ingekaderd in een vergulde lijst, een streefdoel voor kleine en grote Rebels. De laatste keer dat we als ploeg onszelf de sterksten toonden aan de Watersportbaan. De symboliek erachter is een onvervalst Memento Mori voor iedereen die ooit plaatsnam in de acht en voor iedereen die in de toekomst zijn plaats zal opeisen. Beste bestuursleden, kleden ons nieuw clubhuis aan met momenten van eer en glorie.

Ook een jaar later meenden wij dit meesterstuk nog eens opnieuw over te doen, echter hoogmoed kwam voor den val. Wij sneuvelden roemloos op het veld van eer. Na vijf titels namen we via de achterdeur afscheid van het kampioenenbal... Tot er in 2013 een nieuwe generatie Rebels opstond: enkelen herrezen uit het Rijk der doden, anderen werden gerekruteerd uit het studentikoze milieu.

Deze generatie staat voor een verse wind in onze mooie club aan de Vissersdijk. Hoewel we erg mooie en intense momenten meemaakten in de 'Voorzitter Frans De Beule', moeten we vandaag stellen dat op het sportieve niveau onze wijlen voorzitter niet meer kan concurreren met de nieuwe boten van andere clubs. De achtriem is vandaag, op zijn 25^e verjaardag, niet meer in staat zijn kleinere broertjes uit de fabriek van Eberberg bij te benen. Wij als seniors zijn daarom vragende partij voor een opvolger van deze sloep die ook nog vele generaties Rebels kan overleven. Specifiek zijn we op zoek naar 20.000 euro's, nodig voor de aankoop van een nieuw vlaggenschip. Elke kleine beetjes helpen, daarom vragen we ook uw hulp door deel te nemen aan onze acties. Ons doel is een nieuwe boot om Hazewinkel te veroveren.

In hoop van de 'Voorzitter Herwig Coppens' in onze loods,

Vriendelijk,

Senior Rebels

Door Nikolaas Zeghers